

SC Kittelfjäll 2008

Contributed by August Sandqvist
Monday, 14 July 2008
Last Updated Tuesday, 02 December 2008

Så var det äntligen dags igen, tävling i Kittelfjäll, kan inte bli mycket bättre i Sverige! En utsikt bestående av höga vackra fjäll med snö på topparna, porlande bäckar i djupa raviner.

Fågelsång underlättar diverse mer eller mindre påtvingade promenader upp- och nedför fjällen. Skärmarna får åka 6-hjuling upp starten. Det har ännu inte varit någon tävling i Kittelfjäll som inte har fått ett godkänt heat, vilket säger en del om potentialen där.

Huvudstartriktningen är sydost, mot hotellet i Kittelfjäll. Övriga flygbara vindriktningar är ost, väst och nordväst. Den sistnämnda kräver dock svag vind då man startar på västhanget.

Boende fanns att hyra för 100kr/natt och person hos Norrskenarna eller i mindre 6-bäddsstugor för 300kr/natt och stuga. De senare renoverades i fjol och var mycket fräscha, trevligt! De flesta piloterna anlände onsdag kväll, men några dök upp på torsdagsmorgonen.

Prognosen var som vanligt lite tveksam men arrangörerna var ändå positiva och Hans Gustavsson lovade nästan ett heat, två om han skulle vara riktigt positiv. Som vanligt hade han dock fel... Gammgöbben håll ju aldri va han lova! =) Kvällen innan tävlingen ägnades åt lite helikopterflygning inomhus, Mats Arctadius och Robert Eriksson dominerade stort.

Onsdag kväll blåste det fortfarande mycket, prognoserna lovade avtagande vind och en viss nederbörd. Ulf Nylander m.fl. gjorde vad de kunde för att bättra på vädret och offrade en del alkohol till vädergudarna, tack för det Uffe! Tyvärr hade även han gräns och mängden visade sig vara för liten för att rädda torsdagen. Tyvärr drog han även på sig en rejäl förkylning vilket gjorde han missade heat 2 och 3.

Emanuel Brodin med familj kämpade tappert mot ett par terroristekorrar som rivit ut det mesta ur skåp och skafferier i deras stuga. Två av dem plus en rätta hittades döda vid ankomsten till stugan, men ytterligare en ekorre anlände mitt i natten och orsakade tumult, skräck och krig inne i stugan. Mane går fortfarande i terapi efter denna fasansfulla upplevelse. Vi kunde ett par dagar efter incidenten fortfarande höra skrällen i Manes röst uppe på fjället, då han pekade ner mot sin stuga och sade: "Ser ni det bruna som rör sig i skogen? Det är mördarekorrarna som mobiliserar sig för ännu en attack!" Vi avrådde honom dock från att försvara sin familj inomhus med det medtagna hagelgeväret och skeetammunition.

Torsdag 26 juni, heat 0

Under natten kunde de som sov med ett öga öppet höra hur vinden piskade utanför fönstret. De som sov med ett öra öppet hörd bara ekorrar som gnagde sig in i stugan. Torsdag eftermiddag började dock solen bryta igenom molntäcket och marken torkade upp ganska bra i den fortfarande starka vinden, vilket var bra med tanke på molnbasen kommande dag.

Fredag 27 juni, heat 1

Vi vaknade till sol denna dag och endast en svag vind, efter briefing promenerade vi sakta uppför berget. De allra flesta fick faktiskt skjuts upp på till vändhjulet på 6-hjulingen eller 4-hjulingen, då det skulle bli en sen start på västhanget. Jag och fler frivilliga gick sedan upp på nordtoppen för att undersöka den egentliga vindriktningens styrka, i Flygarpasset blåste det 2-6m/s väst, men högre upp var det 2-5m/s nordväst, precis som prognosen hade lovat.

Banläggare blev lilla jag och Hans Gustavsson, som har en stor del lokalkännedom. Detta p.g.a. att Hans som barn/ungdom sommarjobbade med att gå runt i området och slå ihjäl mygg, knott och schwiarn. Enligt säker källa fick han 1 000 000kr/kg myggvingar. Detta har gett honom en förmögenhet samt kunskap om alla blöthål, römåsamyra, vanliga myrar, sjöar och kalhyggen i hela Västerbotten, det är faktiskt sant!

Banan som lades blev en klassiker som tidigare år fungerat bra. En startpunkt ute på västhanget, nästa punkt i Dikanäs och mål i Dajkanvik, drygt 4 mil bort. Tidtagningen slutade en kilometer från mål, men målpunkten med radie på 400meter skulle också tas.

Fönstret öppnade en stund innan starten gick och alla höll sig flygande på termik/hang. Innan starten gick hittade bland annat jag Ulf Nylander, Magnus Österberg och Robert Eriksson en bubbla som steg hyfsat och kurvade oss upp från hangnivån ut över dalen. När jag hade cirka 500 meter över hanget flög jag tillbaks till hanget för att ta startpunkten, så gjorde även Ulf. Efter denna utflykt återvände vi till blåsan vi lämnat och fortsatte kurva uppåt i blåtermiken. Jag upplevde blåsan som avlång och lite svårt att centrera, men uppåt kom vi i alla fall.

Ulf, Robert och Magnus hade eld i byxorna och gled iväg mot Henriksfjäll, men jag ”fegade” lite i befintligt stig tillsammans med Emanuel Brodin och lät de andra visa vägen. De flög in över Henriksfjäll och började sedan kurva på bortre platta delen av fjället, nu var det dags att dra! Fullspeedade Tattoon genom sjunkområdet och kom in en bit under Robert Eriksson, Mane blev akterseglad men anslöt senare på ungefär samma höjd. Magnus, Robert och Uffe som hade lite mer höjd gled vidare till vägkorsningen mot Grönfjäll och kurvade vidare där i ett mediokert stig, gäsp! Jag följde efter såklart, men hittade ingen stigande luft… INTE BOMBA NU! Jag svängde in mot Grönfjäll by, som alltid fungerar men efter en stund i sjunk ändrade jag mig och svängde ut mot vägen igen.

Mane som inte brydde sig om mitt sicksackande flög rakt fram efter vägen mot Dikanäs. Han befann sig nu över och framför mig, scheisse! Bortanför Grönfjällkorsningen mot ån fanns ett stort nytt kalhygge som såg fint ut. Hasse G. har många gånger sagt att färsk/ett par år gamla kalhyggen fungerar som bäst, dags att pröva den teorin! Då jag faktiskt hade hela 2-300 meters höjd när jag närmade mig kalhygget kände jag mig aldrig riktigt orolig, behövde inte ens skrika lös termiken, vilket jag brukar göra när jag närmar mig landningshöjd. Mycket riktigt hittade jag en hyfsad blåsa och tog snabbt lite höjd när jag sakta driftade bort från kalhygget. Mane hade däremot tappat höjd efter vägen och fick senare så stora problem, att de ledde till en förtidig ut…andning.

Ulf och Magnus hade skakat av sig Robert, kanske började han bli fikasugen då han kände kaffelukt i en termikblåsa? Han landade långt inne på ett kalhygge vid en barrack med snälla skogsarbetare i bar överkropp och tights, men Robert då! ;-). Självtoppade jag ut blåsan över Dikanäs och gled raka vägen mot Dajkanvik. Siktade i ett blått hål mot mål, men sedan började det bildas molntussar framför mig, tack termikguden! Olle Gustavsson kom smygandes bakifrån på lägre höjd, men jag höll koll på honom och när han närmade sig speedade jag iväg mot mål, tror jag gick i mål 1,5 minuter före honom på tredjeplats efter Magnus och Uffe.

Efter målgång kurvade jag mig upp till molnbas igen, var sugen på att flyga vidare till Storuman. Storumandagarna hölls denna helg och det skulle ha gett många anseendepoäng bland raggarna att få landa där mitt i samhället!? Tyvärr drabbades jag av dåligt samvete för de/dem som skulle måsta hämta mig och ångrade mig innan jag glidit iväg. Nåväl, då flyger jag väll tillbaka till Kittel då, tänkte jag. Siktade mot solbelysta kalhyggen, men sjönk hela vägen och närmade mig höjd för landning. Då kom näst idé, jag landar väll i Dajkanvik trots allt. Sjunk gjorde att jag precis kunde glida in på första gräsfältet högst upp i byn och landa framför en gammal trafikpilot, som snickrade i sin stuga där. På 5:e plats efter Olle kom en efterslänrare, nämligen fjolårssegraren Magnus Eriksson, som hamnat lågt i starten på grund av höjdrädsla och efter honom Patrik Gillerstedt, Go Glidflygarna!!!

Kenneth Jakobsson (handvassast i Norrland) tvingades kasta nödskärm vid södra Stennäs, efter ett stort inslag och autorotation, allt gick ganska bra och han landade på ett kalhygge. En pendling gjorde dock att landningen blev hårdare än väntat. I ren ilska krossade han så mycket sten med händerna att man nu hittar ett grushang på ett par hundra meter där på kalhygget, tack för det Kenneth! I en telefonintervju uppger han att ryggsmärtna han hade på kvällen avtagit, men att han fortfarande har ont i nacken. Krya på dig Popeye, lite spenat fixar nog denna åkomma!

Axel ”bävern” Knutsson med blivande fru anlände senare på kvällen och gjorde ett nedflyg på västsidan. Kvällssolen lyste upp skärmen mot Borkafjällets mörka siluett, otroligt vackert! Han tackar även Hasse G, för den snabba hämtningen från ”myggmyren” vid Borkasjön!

Måste även passa på att uttrycka min beundran över 6-hjulingens terrängegenskaper, jag blir lika imponerad varje år, vilken maskin… en sådan skulle man ha haft!

Lördag 28 juni, heat 2

Svag sydlig vind och prognos med inkommande cirrusmoln gav en tidig start på SO-sidan, mot hotellet. Vi fick gå upp till starten, men alla startade promenaden utan skärm tidigt och med snigeltempo blev vi knappt svettiga! Dagens bana blev startpunkt vid västhanget och därefter en punkt åt andra hållet på Kittelfjällmassivet, mot Grönfjäll till. Tredje punkten låg mitt ute i dalen, fjärde punkten var samma som nr 2, femte punkten låg ute på ost/västhangets spets och sedan var det målgång i Matsdal.

Piloter klättrade ganska högt upp på fjällsidan på grund av den svaga sneda startvinden ville vi ha lite extra höjd att leta termik på. Jag försökte starta tre gånger före en stor molnskugga, men lyckades inte komma iväg. Efter alla försök att lägga ut skärmen höll jag på att ge upp i genomsvettiga kläder. Patrik Gillerstedt såg min frustration och kom för att hjälpa mig rätta till skärmen, puss på d. Jag tror Robert Eriksson var först ut och han hittade en blåsa ute vid ravinerna och började ta höjd, jag lyckades äntligen starta och flög mot Robert. Tillsammans, kurvade sedan två röda, vackra, läckra, snygga och snabba Tattoos upp mot molnen… åh vad härlig!

Övriga piloter kom också iväg och när starten gick flög det skärmar kors och tvärs. När punkterna kring berget var tagna befann jag mig tillsammans med Magnus Eriksson högt ovan hotellet. Denna dag hade jag inte tagit på mig täckbyxorna och extratröjan.

Då molnbasen var på drygt 2500 (2700 enl. M.A.) m.ö.h. och temperaturen inte alltför hög där, kan jag bara saluera mig själv, smart August!? Det är väll som de säger är huvudet dumt får kroppen lida, ett evigt lidande verkar det vara för min del… Av någon anledning (tre tidigare bombningar vid Grönfjället och en stor molnskugga) valde jag att flyga tillbaks till Kittelfjället för att säkra mer höjd, tyvärr sjönk det kraftigt och jag kom nästan ner till topphöjd innan jag hittade nästa blåsa. Magnus E. flög mer ra Grönfjället och hittade också en blåsa som gav honom fin höjd, då var man på efterkälken igen, inte bra!

Österberg och Robert Eriksson hade redan dragit vidare mot mål. Jag kurvade upp igen och gled sedan iväg tillsammans med Hans Gustavsson mot Grönfjäll och kom in ett par hundra meter ovanför Jonas Svedberg som kurvade/hangade på fjällsidan. Hasse kurvade lite med mig ovan toppen men gled sedan vidare mot nästa fjällsida innan Matsdal. Under glidet kunde jag se Robert Eriksson mycket lågt, långt inne i Matsdal, vid Kanans land. Det där klarar han aldrig, tänkte jag felaktigt!
 * Jag avvaktade lite och följde sedan efter Hasse. Till höger ute mot skogen i dalöppningen mot Grönfjäll by såg jag en gnetandes Magnus Eriksson lågt där nere, LANDA du, din… tänkte jag visst! Jag valde en linje mellan Hasse och Magnus vilket gav mig tre alternativa flygvägar. Antingen flyger jag till de andra eller så hittar jag något eget. Hasse vände vid en topp utan att kurva och själv flög jag in i ett stig som sakta tog mig uppåt. Magnus kurvade tyvärr vidare och vi steg ungefär lika fort upp över stora Grönfjälltoppen, men på varsin sida. Hasse fick dock problem på berget och försvann sedan. Stackars dig tänkte jag och ha en trevlig promenad! ** Efter ett tag gled jag över till Magnus, som låg lite närmare Matsdal, men han låg lite högre och jag hittade inget bra att centrera i utan gled vidare mot nordtoppen på Matsdal.

Sista punkten innan mål låg på sydsidan av Matsdal och målet i byn. Jag kom fram i topphöjd och oroade mig lite för lä, men flög i en blåsa och kom snabbt över topphöjd, blåsan var svårkurvad och Magnus cirklade fortfarande ovanför, frustration! Sydsidan fungerar ju alltid tänkte jag och speedade ut över dalen, in i sjunket. Ganska snart började varion pipa, men jag vägrade kurva, speedade istället rakt fram mot punkten, jagad av Magnus. Stiget fortsatte hela vägen in mot sydsidan och jag tog punkten ovanför berget för att sedan ösa fullt in mot mål, 5-6km bort. Magnus hakade på och han försvann sedan upp över min skärm in i ”döda vinkeln”. Efter en minut eller så dök han upp lite ovanför, lite framför och lite till höger om min skärm. Det var lite stök i luften och jag fick se Magnus Mantra frontalkollapsa, med efterföljande inslag på båda sidor, kul! Tyvärr korsade han tidtagningslinjen 16 sekunder före mig, inte bra. Även det andra heatet gav 6 piloter i mål, inte illa. Mats A körde lite acro i Matsdal, Venusen spann och p.g.a. pendligen fick han fullställa sig ur den. Vid uppsläppet kravattade skärmen vilket ledde till ytterligare en fullstall. Mats uppger i en intervju med TT att han inte bromsade för hårt på insidan, utan att han hade centrerat och låg med lagom mycket broms när skärmen spann. Tydligen påverkade krympta linor flygegenskaperna, nya monteras snart! Efter allt snurrande blev han tillfälligt förvirrad, glömde bort målgången i Matsdal och flög vidare till Slussfors istället.

* Robban berättade sedan att han hittade en väldigt stökig blåsa som han driftat med i ut över dalbotten på väldigt låg höjd för att sedan flyga in i en fin 6-metersblåsa som tog honom upp till det blå. Nice!

** Hasse landade inte på fjället utan teleporterade sig nog till mål. Enligt egen utsago hangade han sig till Matsdal för att sedan flyga ut i dalen och rädda sig på lågan, hur gör de egentligen? De måste lära mig hur det går till, för så gör ju aldrig jag? =

Några piloter som inte kom iväg i början drabbades av molnskugga på berget i Kittelfjäll och avtagande termik, trist! Axel tog också några punkter utom tävlan och flög vidare mot Dikanäs, kanske blir han nästa års nykomling i SC? Skulle även vilja kommentera Robert Erikssons ”genombrott” i Kittelfjäll, bra fluget både heat 1 (tills du landade) och 2! Jag kommenterar inte Magnus Österbergs flyg, resultatet talar för sig själv tycker jag, han kickade ass helt enkelt!

Söndag 29 juni, heat 3

Söndagen liknade lördagen, men prognosen lovade mer vind. Väl uppe på starten lades en platsbunden bana p.g.a. att det var sista dagen. Det blev många punkter, banan innefattade även en FAI-triangel. Denna dag vara det inte lika många som klättrade högt upp på berget för att starta. Först iväg var Jonas Svedberg, som sjönk ner en bit, men sedan lyckades gnetas sig kvar över ravinerna. Efter den uppvisningen startade Emanuel och hangade sig upp efter berget efter detta behövdes inga fler uppmaningar. Själv startade jag ut i en blåsa som jag s-ade mig upp i, högre upp gick det att kurva och när starten gick hade jag bra höjd över berget, men där driftade jag ganska kraftigt norröver. Speedade till startpunkten vid västhanget och vände sedan medvind mot nästa punkt borta på norra delen av fjällkammen. Tog den lite under topphöjd och fick sedan problem med vinden. Det kändes inte bra att speeda alldeles vid berget, när vinden låg så pass snett som den gjorde. I stället flög jag rakt ut i dalen för att få höjd och tog mig precis över platån ner mot dalen. Patrik Gillerstedt följde mig lite till vänster men han följde inte med då jag svängde höger och flög in mot ravinerna.

Där hittade jag Axel, som senare följde mig ut till punkten i dalen. När jag återvände till berget tog han istället ner höjden och landade, smart gjort! Ärligt talat tyckte jag inte det var särskilt roligt att flyga i den hårda vinden, hade det inte varit tävling hade jag nog legat ute i dalen och flugit, men inte gått in till berget igen. Nästa punkt var samma som tvåan, när jag tog den insåg jag att jag inte skulle komma ut från platån igen, men flög ut mot dalen i ett desperat försök. Under mig på marken såg jag Robert Eriksson kämpa i vinden på platån, då han försökte starta, han misslyckades och blev istället min vandringskompanjon ner mot Kittelfjäll igen. Hasse G startade om och flög ett bra tag medans vi promenerade ner mot dalen. Mats A och Mats Danielsson blåste fast på norra sidan av berget och fick också de en avslutande promenad, tack Uffe-Puffe och Patrik för att ni kom med xxx-hjulingarna och hämtade upp skärmarna. Under resterande promenad kunde vi följa Magnus E. uppe i det blå, han flög sitt egna race med vinden som motståndare. Alla ni som flög den dagen vet vilken prestation detta var, ok att han

tog de första punkterna och tog sig till Henriksfjäll, men jag trodde aldrig att han skulle komma tillbaks igen. Nåväl precis när vi vandrat ner till hotellet igen landade Magnus i mål, lite besviken är jag nog av att han inte avslutade med en SAT, men bra gjort ändå! Jag tycker personligen att Magnus har avancerat från årets rookie ifjol, till titeln nybörjare i år. Detta baserat på att han faktiskt lyckades klättra förbi mig i den sammanlagda tabellen till en andra plats, bra gjort lill-greken! =)

Sammanlagt fördelades prispengarna på:

- Magnus Österberg
- Magnus Eriksson
- August Sandqvist

Då dessa heat är de enda hittills i år gäller resultaten där även för hela Sverigecupen totalt. Jag uppmanar alla att komma nästa och uppleva den fina flygning vi upplever varje år, det är värt alla mil att köra, eller boka flygbiljett tidigt och en hyrbil så blir det inte så dyrt! Tycker ni jag skryter för mycket, eller tror att jag har en vriden bild av verkligheten? Ni kan alltid prata med Magnus Österberg, Olle Gustavsson eller Mats Danielsson för mer åsikter. De kan kanske ge en "riktig" bild av de 6-7 årens senaste tävlingar? Välkomna 2009!

Jag ser detta år som en comeback efter benbrottet och niondeplatsen ifjol, nästa år ska jag ta tillbaks titeln! Håll i er och kurva tight!

// Vid tangentbordet, den alltid så ödmjuka, August Sandqvist